

Af denne Grund er det, at vi have foreslaaet som første Vædringsforslag, at sidste Stykke af § 2 udgaar. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 2 angaar, er det stillet, fordi vi have ment, det vilde være rigtigt, at den stedlige Dyrlæge, saasnart der udbryder en eller anden ondartet Sygdom, og han kommer dertil og ikke er fuldt sikker i sin Sag, da hurtigst mulig telegrafisk bør underrette Indenrigsministeriet om det, for at der kan sendes Veterinærkyndige til Stedet, og at Intetjombelst maa offentliggøres angaaende saadanne smitsommé Sygdomme, før det er konstateret, at der virkelig er en saadan tilstede. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 3 til § 6 angaar, er det som en Væmpelse for Creatureierne, vi foreslaa tilføjet, at man saavidt muligt og under fornøden Kontrol giver Gierens sunde Husdyr Afgang til hans egne Jorder; det er ikke Meningen derfor, at der skal være fuld Frihed, men kun saavidt muligt, idet disse Afspærringsforhold i mange Tilfælde kunne være meget generende. Vi have set Exempler paa, at Folk ere blevene affaarne fra at kunne drive og benytte deres Marker, selv med de sunde Husdyr, de havde tilbage. Til § 7 er der stillet Vædringsforslaget under Nr. 4 angaaende den Betaling, som vedkommende Eier selv skalde tilsvare, idet vi have ment, at det kunde henføres til § 16, saaledes at det, der er foreslaaet angaaende den Udpantningsforretning, som der var omtalt, var overflødig og godt kunde bortfalde. Efter Vædringsforslaget Nr. 5 kan Gieren, saafremt det trækker i Langdrag med denne Afspærring, uden at den virkelige Sygdom er tilstede, og han mener at blive forurettet derved, om ikke saae den ophævet, dog i det Mindste blive tilladt at æste Amtets Afgjørelse saaledes, at alle foreliggende Dplysninger kunne komme tilstede, saaledes at Amtmanden kan resolvere, om Afspærringen maa ophøre. Vædringsforslaget under Nr. 6 gaar i noget lignende Retning, idet Gieren i de Tilfælde, hvor en Hestebesætning er mistænkt for Snive og bliver affpærret, kan forlange, at „der inden 4 Uger skal tages Bestemmelser enten angaaende Afspærringens Ophør eller Nedslagning af et Dyr til Sygdommens Bekræftelse“. Det findes ikke i den gamle Lov, men derimod har jeg set det i den Instrux for Dyrlæger, som blev udgivet, efter at den nugældende Lov var udkommen, og jeg tror nok, at det er fastsat til 8 Uger. Udvalget mener, at det kunde sættes til 4 Uger, og det vilde ikke have saa lidt Betydning for vedkommende Eiere, om de ere istand til at kunne saae slaaet ned og konstateret, om Sygdommen er tilstede eller ei.

I Særdeleshed kan det have Betydning, naar det angaar mindre værdifulde Heste som Arbeidsheste eller gamle Heste; der angaar det jo ikke saa store Værdier, og Afspærringen kunde altsaa i mange Tilfælde blive meget Mere end selve Dyrets Værdi. Vædringsforslaget Nr. 7 angaar den Erstatning, som vedkommende Creatureiere kunne fordre i Tilfælde af, at der sker Nedslagning. Der have vi tildeels fulgt den Anvisning, som var givet i Kommissionsbetænkningen, afgiven af den Kommission, der var nedsat, som jeg antager, for Udarbejdelsen af Forslaget. Den er understrevet af Bagge, Bang, Bruun-Petersen, Gautier og Danker. Vi have Tillid til, at disse Mænd have Forstand paa det, de have omhandlet, og det ses af Bilag 6, hvad de der sige om det Forhold, idet de mene, at det er af saa stor Vigtighed for at fremme Anmeldelsespligten, at det saa kan stilles i Udfigt, at Gierne kunne faae en noget større Erstatning, og de have da foreslaaet de 4 Femtebele. Udvalgets Flertal er gaaet ind derpaa og mener ogsaa, at det kunde være det Rigtige. Det er jo nemlig ikke saaledes at forstaa, at vedkommende Eier i nogle Tilfælde kan tilvende sig en Fordel. Selv om Dyrene ere syge og blive tagerede til den Værdi, som de vilde have i sund Tilstand, følger der saadan en Masse Ulemper med med Hensyn til Afspærringen, at vi mene, at selv om Gieren faaer 4 Femtebele af Værdien, vil han dog komme til at lide store Tab, og kunde det bidrage til at fremme Anmeldelsespligten saaledes, at de veterinære Myndigheder kunde faae Sygdommen under Behandling paa første Stadium, var der jo ogsaa mere Udfigt til, at Sygdommen kunde indskrænkes til det mindst Mulige. Vædringsforslaget Nr. 8 gaar ud paa at klargjøre det noget, om Gieren selv ved sit Forhold har givet Anledning til det. Der have vi troet det rigtigere at foreslaa, at det blev bestemt, at „Gieren selv ved sit Forhold“ udgaar, og i Stedet for sættes der: at „Gieren forsætlig eller ved grov Uagtsomhed“. Vi havde nemlig tænkt os det saaledes, at der kan indtræffe mange Tilfælde, hvor der kan ske Noget af Uvidenhed; men naar der derimod staar „forsætlig eller ved grov Uagtsomhed“, da mene vi, at naar Gieren paa den Maade gjør det med Villie eller forsøger paa at bryde Afspærringen og dermed forarsage, at Sygdommen kan udbredes noget mere, er der ingen Grund til at have nogen Medynk med ham; men det er det, vi ville hindre, at der saadan af Uvidenhed skalde fremstaa saa flemme Kalamiteter for Gieren, som dette kunde have til Følge, f. Ex. at miste Erstatningsret eller